

عنوان مقاله:

انتقال سیاستهای کنترل جرم؛ انتقال داوطلبانه یا اجباری؟

محل انتشار:

پژوهشنامه حقوق اسلامی، دوره 22، شماره 54 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

کاظم کوهی اصفهانی - استادیار، گروه حقوق جزا و جرم شناسی، دانشکده معارف اسلامی و حقوق، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران
تهران، ایران (نویسنده مسئول)

علی حسین نجفی ابرندآبادی - استاد، گروه حقوق جزا و جرم شناسی، دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

محمد فرجیها - دانشیار، گروه حقوق کیفری و جرم شناسی، دانشکده حقوق، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

«انتقال سیاست‌های کنترل جرم»، به فرایندی گفته می‌شود که از طریق آن دانش و اطلاعات مربوط به اندیشه‌ها، ایدئولوژی‌ها، رویه‌های قضائی و برنامه‌ها و سیاست‌های ناظر بر کنترل جرم، از یک نظام حقوقی به نظامی دیگر منتقل می‌شود. این اصطلاح که در اوایل قرن بیست و یکم مورد توجه برخی جرم‌شناسان قرار گرفته، متأثر از ادبیات علوم سیاسی تطبیقی با عنوان عام «انتقال سیاست‌ها» است. امروزه، رشد فزاینده انتقال سیاست‌ها بین کشورها و بهره‌گیری گسترده از سیاست‌های انتقالی در عرصه سیاست گذاری داخلی کشورها، مطالعه فرایند انتقال را به ضرورتی انکارناپذیر تبدیل کرده است. نظام حقوقی ایران نیز که برای حل مسائل و چالش‌های نظام عدالت کیفری، همواره از سیاست‌های کنترل جرم انتقالی، اعم از کنشی و واکنشی در سیاست جنایی خویش الهام گرفته است، نیازمند آشنایی با این موضوع با اهمیت و تاثیرگذار در عرصه سیاست‌گذاری کیفری جهت تضمین موفقیت در سیاست‌های انتقالی است. در این نوشتار، طی چهار مبحث، ضمن تبیین چارچوب مفهومی موضوع، گونه‌های مختلف انتقال (انتقال داوطلبانه و انتقال اجباری) و زمینه‌های به وجود آورنده هر یک از آنها، با ذکر نمونه‌های عینی، در حوزه سیاست‌های کیفری بررسی می‌شود و در نهایت، نشان داده می‌شود که در عمل، طیف وسیعی از انتقال‌ها، متضمن عناصری از انتقال داوطلبانه و اجباری، به صورت هم زمان است.

کلمات کلیدی:

انتقال اجباری، انتقال داوطلبانه، انتقال سیاست، سیاست گذاری کیفری، سیاست های کنترل جرم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1394009>

